

حوزه منابع طبیعی و محیط زیست

نقاط قوت	۱. وجود قله بارش فلات مرکزی ایران در استان به میزان میانگین سالانه بیش از ۱۳۰۰ میلیمتر در ایستگاه کوه‌رنگ
	۲. برخورداری استان از میانگین بارش ۴۷۰ میلیمتری در مقابل متوسط بارش ۲۴۰ میلیمتری در کشور
	۳. وجود مهمترین کنون‌های آبگیری و سرشاخه اصلی پرآب‌ترین رودخانه‌های ایران در استان
	۴. وجود منابع مازاد آب در واحدهای مطالعاتی (دشت‌های) مناطق غربی استان
	۵. دست نخوردگی بخش وسیعی از اکوسیستم‌های استان به ویژه در مناطق کوهستانی به واسطه شیب و ارتفاع زیاد به عنوان زمینه بهره‌برداری از برند پاک
	۶. وجود منابع و مواهب طبیعی بکر و غنی (ارتفاعات بسیار بلند، دره‌ها و گذارهای متعدد و زیبا، تالاب بین‌المللی، رودخانه‌های پرآب و دائمی، دریاچه پشت سد، جنگل‌های بلوط و مراتع خوب و متراکم) و مناطق چهارگانه تحت حفاظت در سطح ملی و بین‌المللی در استان (منطقه حفاظت شده، پارک ملی طبیعی، پناهگاه حیات وحش و اثر طبیعی ملی)
	۷. تنوع اقلیمی و توپوگرافی استان برای توسعه فعالیت‌های گردشگری، تفریحی و ورزشی
	۸. برخورداری از تنوع زیستی جانوری و گیاهی به عنوان بانک ژن در سطح ملی و بین‌المللی
	۹. وجود پهنه‌های جنگلی به میزان حدود ۲۰ درصد در مقابل میانگین کشوری به میزان حدود ۸ درصد
	۱۰. وجود زمین‌های کشاورزی به میزان حدود ۲۰ درصد مساحت استان در مقابل حدود ۱۰ درصد میانگین کشور
	۱۱. شیب مناسب زمین در اراضی کشاورزی در نواحی شرقی استان
	۱۲. امکان بهره‌برداری از برند کشاورزی پاک در بسیاری از نواحی استان با توجه به منابع آب و خاک و آلودگی بسیار کم
	۱۳. برخورداری از مزیت در تولید برخی اقلام باغی و گیاهان دارویی
	۱۴. موقعیت مناسب استان در امکان بهره‌گیری از انرژی خورشیدی

نقاط ضعف	۱. نبود شهر بزرگ در استان و گسترش نیافتن شبکه شهری در نواحی غرب استان
	۲. توزیع نامناسب امکانات و زیرساخت‌ها در نتیجه پراکندگی نظام سکونتگاهی و شکل ناهمواری زمین در نواحی غربی
	۳. وجود تعداد زیاد روستاهای در معرض خطر و بلایای طبیعی و هزینه بر بودن جابجایی آن‌ها
	۴. از بین رفتن تدریجی ایل‌راه‌ها و مراتع میان‌بند عشایر
	۵. بهره‌برداری از اراضی در شیب‌های بالاتر از حد مجاز و در نتیجه افزایش فرسایش خاک
	۶. بهره‌برداری نامناسب و خارج از ظرفیت مراتع و تسریع فرآیند فرسایش

۷. متعادل نبودن جغرافیایی توزیع منابع آب با توزیع منابع خاک در استان
۸. تفاوت مکانی شدید بین تولید و تقاضای آب (بین مکان منابع و مصارف) در استان
۹. محدودیت و پرهزینه بودن توسعه در استان به دلیل:
<ul style="list-style-type: none"> • تفاوت زیاد توزیع جغرافیایی زمین‌های کشاورزی (زمین‌های با کشت آبی زراعی و باغی در نیمه شرقی حدود ۷۶ درصد و در نیمه غربی استان حدود ۲۴ درصد) • تفاوت زیاد توزیع جغرافیایی خاک (خاک‌های کلاس I و II و III به میزان ۸۴ درصد در دشت‌های نیمه شرقی و در مقابل تنها ۱۴ درصد در نیمه غربی استان) • تفاوت زیاد توزیع جغرافیایی شیب کمتر از ۱۵ درصد (از کل استان حدود ۲۰ درصد در نیمه شرقی و ۷ درصد در نیمه غربی)
۱۰. بهره‌برداری بی‌رویه و بدون مجوز از آب‌های زیرزمینی و نشست دشت‌های نواحی شرقی استان
۱۱. زیربهداشتی مصرف آب به‌ویژه در بخش کشاورزی
۱۲. تخلیه بارش‌ها به صورت روان‌آب به خارج از استان به دلیل عمق کم آبرفت‌ها و شیب زیاد زمین
۱۳. کمبود میزان بارش در پهنه‌هایی از استان با تمرکز سکونت و فعالیت زیاد (بارش سالیانه در شهرکرد ۳۲۸، در فرخ‌شهر ۲۸۹ و در بروجن ۲۵۳ میلیمتر)
۱۴. افت شدید آب‌های زیرزمینی استان و ممنوعه و ممنوعه-بحرانی اعلام شدن هشت دشت استان (دشت‌های شهرکرد، بروجن، سفیددشت، گندمان - بلداجی، کیار، جوانمردی (خان میرزا)، لردگان و مال خلیفه)
۱۵. میانگین بالای تعداد روزهای یخبندان در بخشی که سکونت و فعالیت در آن متمرکز است (برای نمونه تعداد ۱۳۶ روز در ایستگاه فرودگاه شهرکرد و ۱۲۴ روز در ایستگاه بروجن)
۱۶. سردسیری استان و دیررس بودن محصولات باغی و برخوردار نبودن از مزیت نوبرانگی
۱۷. وجود ارتفاعات بلند زاگرس در نوار شمال‌غربی تا جنوب‌شرقی استان به عنوان یک عامل انزوای ارتباطی و دسترسی
۱۸. فعالیت واحدهای تولیدی دارای پسماند خطرناک و بازیافت ناکافی
۱۹. همپوشانی پراکنش واحدهای صنعتی آلاینده با اراضی کشت آبی و در نتیجه افزایش ریسک آلودگی آب‌ها
۲۰. کمبود محیط‌بان و ساختارهای زیربنایی برای حفاظت از گونه‌ها و اکوسیستم‌ها
۲۱. توسعه ناکافی صنعت اکوتوریسم با تکیه بر حیات وحش استان
۲۲. فقدان منابع معدنی با ذخایر قطعی زیاد، فقدان تنوع منابع معدنی و نبود معادن فلزی

فرصت‌ها	۱. آگاهی عمومی روزافزون نسبت به بهره‌برداری بهینه از منابع آب
	۲. افزایش آگاهی عمومی و تقاضای روزافزون برای محصولات پاک

<p>۳. وجود فاصله کم بین استان چهارمحال و بختیاری و استان‌های اصفهان و خوزستان (به عنوان بازار بالقوه و بالفعل) و وجود پیوندهای قوی کالایی، خدماتی و ...</p>	
<p>۴. تفاوت نسبی اقلیمی استان با استان‌های گرمسیر و امکان بهره‌گیری از آن در توسعه گردشگری</p>	
<p>۵. روند رو به گسترش گردشگری مبتنی بر طبیعت گردی در کشور</p>	
<p>۶. وجود ارتفاعات بلند با سمت‌گیری شمالی- جنوبی و شمال‌غربی- جنوب‌شرقی همراه با پهنه‌های جنگلی مانع ورود سریع گرد و غبارها از سمت خوزستان و عراق</p>	
<p>۱. وقوع خشکسالی، تغییرات اقلیمی و تغییر در رژیم بارش در کل کشور و استان طی سال‌های اخیر به ویژه برای ناحیه با تراکم سکونت و فعالیت بالا در استان</p>	
<p>۲. انتقال آب بیش از ظرفیت استان به منظور جبران کمبود روز افزون منابع آبی در مناطق مرکزی ایران به علت تقاضای مستمر از خارج از استان برای استفاده از منابع آبی استان در چارچوب حقابه و حتی بیشتر از حقابه سنتی و تاریخی</p>	
<p>۳. خطر بروز حوادث و بلایای طبیعی در بخش‌هایی از استان به دلیل ویژگی‌های جغرافیایی و اقلیمی (به عنوان مثال عبور تراس زاکرس (گسل وارونه) از داخل استان و زلزله‌زا بودن این گسل)</p>	
<p>۴. روند فزاینده آسیب‌های زیست‌محیطی مانند ورود ریزگردها (به علت همجواری با استان خوزستان و نزدیکی به مرز عراق) و خشک شدن تالاب‌ها در کشور و استان و تاثیر نامطلوب آن بر سلامت ساکنان و زیست‌بوم</p>	

حوزه اجتماعی و فرهنگی

نقاط قوت	۱. وجود فرهنگ غنی، اصیل و متنوع و برخورداری از روحیه سخت‌کوشی و تعامل جمعی و زمینه جذب گردشگر در مناطق و جوامع عشایری
	۲. بالا بودن سهم جمعیت روستایی و عشایری استان در مقایسه با کشور و حفظ فرهنگ روستائینی و عشایری در استان
	۳. جایگاه کشوری مناسب استان در حوزه‌های پژوهشی بویژه کشاورزی و علوم پزشکی
	۴. وجود مراکز علمی و دانشگاهی توانمند به‌ویژه در حوزه کشاورزی
	۵. افزایش سریع آهنگ باسوادی در استان از ۵۷ درصد در سال ۱۳۶۵ به ۸۲٫۵ درصد در سال ۱۳۹۰ و کاهش فاصله باسوادی مردان و زنان از شاخص ۶۴ در سال ۱۳۶۵ به ۸۹ در سال ۱۳۹۰
	۶. تغییرات همسوی استان با کشور در کاهش بارتکفل و برابری آن با متوسط کشوری در سال ۱۳۹۵ (۳٫۷ نفر)
	۷. برگزاری جشنواره بازی‌های بومی و محلی در سطح استان در راستای حفظ و معرفی فرهنگ روستایی و عشایری
	۸. روند رو به رشد ارائه وسایل فرهنگی (کتاب، کنسرت، تئاتر و ...) توسط دستگاه‌های متولی فرهنگ استان و استقبال مردم از آن‌ها
	۹. بالا بودن نسبت ازدواج به طلاق در استان نسبت به میانگین کشور (۵/۸ ازدواج به ازای هر طلاق در استان در مقابل متوسط ۹/۳ کشور)
	۱۰. روند رو به رشد تشکیل سازمان‌های مردم‌نهاد در حوزه‌های اجتماعی و زیست‌محیطی

نقاط ضعف	۱. کاهش مستمر سهم جمعیت استان از کل کشور از سال ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۵ از ۱٫۲۸ درصد به ۱٫۱۹ درصد (این شاخص در دوره ۱۳۹۰ - ۱۳۹۵ ثابت مانده است)
	۲. کمتر بودن نرخ رشد جمعیت روستایی استان نسبت به کشور (منفی ۱٫۸۴ استان در مقابل منفی ۰٫۶۸ کشور در دوره ۱۳۹۰ - ۱۳۹۵)
	۳. نبود روحیه کارآفرینی و تولید در جوامع شهری استان
	۴. کاهش سهم اشتغال استان از کل کشور با آهنگ سریعتر نسبت به کاهش سهم جمعیت استان از کشور (از سهم ۱٫۲۷ درصد در سال ۱۳۷۵ به ۱٫۱۴ درصد در سال ۱۳۹۰)
	۵. پایین‌تر بودن نرخ اشتغال زنان نسبت به میانگین کشور (۹ درصد استان در مقابل ۱۳ درصد کشور)
	۶. نرخ بالای بیکاری در استان نسبت به کشور بویژه در مناطق کمتر توسعه یافته استان (در سال ۱۳۸۵ برابر ۱۸ در مقابل ۱۲٫۸ و در سال ۱۳۹۰ به میزان ۱۵٫۹ در مقابل ۱۴٫۸ درصد)
	۷. سطح نسبتاً بالای بیکاران دارای تحصیلات عالی در استان نسبت به میانگین کشور (۵۸ درصد به ۳۱/۳ درصد)

۸. گرایش به تمرکز بیشتر جمعیت به دلیل مهاجرت‌های درون استانی در فاصله سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۵ به دو شهرستان شهرکرد و لردگان در مقابل کاهش سهم دیگر شهرستان‌ها از جمعیت کل استان (شهرکرد از سهم ۲۹,۵ درصدی کل جمعیت استان به ۳۳,۳ درصد و لردگان از ۱۷ درصد به ۲۲,۱ درصد)
۹. مهاجرت شدید به خارج از استان و به مرکز استان به واسطه کمبودها و ضعف‌ها در خدمات رسانی، اشتغال، توسعه و ...
۱۰. نابرابری جغرافیایی توزیع جمعیت در استان با تمرکز ۶۷ درصد در ناحیه شرقی با وسعت ۴۱ درصد استان در سال ۱۳۹۵
۱۱. پایین‌تر بودن سطح سواد شاغلان استان نسبت به میانگین کشور
۱۲. اختلاف نسبتاً زیاد نرخ فعالیت، اشتغال، سطح تحصیلات شاغلان و بار تکفل بین نواحی شرقی و غربی استان
۱۳. کاهش مستمر شمار مطلق عشایر کوچنده (از ۱۷۹ هزار نفر در سال ۱۳۶۶ به ۱۲۶ هزار نفر در سال ۱۳۸۷)
۱۴. برنامه‌ریزی و خدمات‌رسانی نامناسب برای عشایر بویژه در دوره بیلابقی با توجه به جمعیت بیشتر آن
۱۵. وجود زمینه تعارضات قومی و طایفه‌ای در سطح استان
۱۶. کمبود مراکز فرهنگی- ورزشی- تفریحی و گذران اوقات فراغت و زمینه بروز بزهکاری جوانان در جامعه
۱۷. عدم تعادل در برخورداری مراکز فرهنگی در استان و تمرکز آن در مراکز شهرستان‌های شهرکرد و بروجن
۱۸. محدود بودن و نامنظمی چاپ نشریات استان

۱. جوان بودن جمعیت نسبت به کل کشور (سهم جمعیت کمتر از ۱۵ سال استان ۲۵ درصد در مقابل ۲۳ درصد کشور)	فرصت‌ها
۲. روند بهبود شاخص‌های رفاهی استان به ویژه با اجرای طرح تحول نظام سلامت در کشور	
۳. حمایت و برگزاری نمایشگاه‌های محصولات فرهنگی و صنایع دستی استان‌های مختلف در سطح کشور و امکان معرفی جاذبه‌های فرهنگی و گردشگری استان	
۴. امکان آگاهی رسانی در رابطه با جاذبه‌های گردشگری با استفاده از شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی	

۱. مجاورت استان با استان‌های بیشتر توسعه یافته (اصفهان و خوزستان) به عنوان مراکز عمده جذب جمعیت و فعالیت و در نتیجه جذب نیروی متخصص استان و خروج سرمایه انسانی	تهدیدها
۲. تغییر سبک زندگی و نفوذ روزافزون الگوهای مصرفی مسرفانه	
۳. از میان رفتن سرمایه فرهنگی و تهاجم فرهنگی از طریق رسانه‌های جمعی	
۴. امکان مسلط شدن یکی از اقوام موجود در استان به دلیل تعارضات قومی	
۵. روند رو به افزایش بزهکاری‌های اجتماعی در استان	

<p>۱. افزایش سهم تولید ناخالص داخلی استان از کل کشور در دوره ۱۳۷۹ - ۱۳۹۲ با نفت و گاز و بدون نفت و گاز و بهبود جایگاه آن در کشور (با نفت و گاز از ۰,۶۱ به ۰,۶۹ درصد و بدون نفت و گاز از ۰,۶۱ به ۰,۷۳ درصد)</p>	نقاط قوت
<p>۲. افزایش سرانه تولید ناخالص داخلی استان و ارتقاء جایگاه آن در کشور با نفت و گاز و بدون نفت و گاز در دوره ۱۳۷۹ - ۱۳۹۲ (با نفت و گاز از رتبه ۲۶ در ۲۸ استان به رتبه ۲۴ در ۳۱ استان و بدون نفت و گاز نیز از رتبه ۲۴ در ۲۸ استان به رتبه ۲۲ از ۳۱ استان)</p>	
<p>۳. افزایش سهم تولید ناخالص استان از کل کشور در بخش کشاورزی و زیربخش‌های آن در دوره ۱۳۷۹ - ۱۳۹۲</p>	
<p>۴. برخورداری حدود نیمی از مزارع و باغات استان از سیستم‌های نوین آبیاری و سهم مصرف آب کمتر از متوسط کشور</p>	
<p>۵. فراهم بودن زیرساخت‌ها جهت توسعه تولید کشاورزی با الگوی کشت متراکم و گلخانه‌ای</p>	
<p>۶. عملکرد تولیدی بالاتر در باغات استان (بخصوص در محصولات بادام، گردو و سیب) نسبت به متوسط کشور</p>	
<p>۷. وجود کلینیک‌های گیاه‌پزشکی و دامپزشکی مجهز با پراکندگی مناسب در سطح استان</p>	
<p>۸. وجود مراکز و ایستگاه‌های تحقیقات کشاورزی توانمند در استان (به عنوان مثال ایستگاه تحقیقاتی بادام)</p>	
<p>۹. خودکفایی کامل استان در زنجیره تولید شیلات سردآبی</p>	
<p>۱۰. سهم مناسب صنایع مواد غذایی و آشامیدنی (به عنوان صنعت واسط در زنجیره محصولات غذایی) در اشتغال و ارزش افزوده بخش صنعت استان</p>	
<p>۱۱. وجود چشمه‌های فراوان برای توسعه صنایع بسته‌بندی آب</p>	
<p>۱۲. وجود صنایع بزرگ مقیاس در حوزه فلزات اساسی، فلزات فابریکی و محصولات کانی غیرفلزی به عنوان محرک‌های توسعه صنعتی در استان</p>	
<p>۱۳. برخورداری از خوشه‌های صنعتی محصولات غذایی و سهم مناسب آن‌ها در اشتغال و تولید ناخالص داخلی استان</p>	
<p>۱۴. وجود بیش از نیمی از شاغلان بخش صنعت در صنایع غذایی و آشامیدنی، محصولات کانی غیرفلزی و ساخت ماشین‌آلات و تجهیزات</p>	
<p>۱۵. بهبود نسبی تولید ناخالص استان در بخش صنعت نسبت به میانگین کشوری و ارتقاء سهم آن از ۰,۳۹ درصد به ۰,۵۱ درصد در دوره ۱۳۷۹ - ۱۳۹۲</p>	
<p>۱۶. وجود ظرفیت‌های قابل واگذاری در شهرک‌های صنعتی استان (به میزان ۵۷ درصد کل زمین‌های فاز صنعتی)</p>	
<p>۱۷. وجود پارک علم و فناوری و شرکت‌های دانش بنیان در جهت توسعه فن‌آوری، خلاقیت و نوآوری در تولید</p>	

کالا و خدمات
۱۸. برخورداری ۹۹ درصد جمعیت شهری استان و ۸۴ درصد جمعیت روستایی استان تا پایان سال ۱۳۹۵ از شبکه گازرسانی (میانگین دسترسی جمعیت استان حدود ۹۴ درصد)
۱۹. جایگزینی سوخت فسیلی با انرژی‌های نو در مناطق عشایری استان
۲۰. اجرای طرح راه آهن آنتنی اصفهان - شهرکرد و پیشرفت فیزیکی آن به میزان بیش از ۸۰ درصد
۲۱. وجود برنامه‌های متنوع، منسجم و منظم آموزشی - ترویجی در بخش کشاورزی
۲۲. افزایش میانگین سپرده‌های بانک‌های دولتی و غیردولتی به میزان ۳۲ درصد طی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۴

۱. پایین بودن درآمد سرانه استان	نقاط ضعف
۲. قطبی شدن مکانی اقتصاد استان و تولید بیش از ۷۸ درصد تولید ناخالص استان در دو شهرستان شهرکرد و بروجن در سال ۱۳۹۰	
۳. تفاوت‌های بارز بین مناطق استان به لحاظ برخورداری از خدمات مختلف	
۴. ناکافی بودن زیرساخت‌ها و عدم استفاده مناسب از امکانات موجود شبکه حمل و نقل هوایی	
۵. خالی شدن نقاط روستایی از سکنه و در نتیجه هدر رفت امکانات و سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در روستاها	
۶. عدم تناسب خدمات و زیرساخت‌ها در شهرهای تازه ایجاد شده با جایگاه آن‌ها در ساختار سیاسی اداری استان	
۷. فرسودگی شبکه‌های انتقال و توزیع برق و تلفات بالای انرژی	
۸. اتکای تولید انرژی استان به نیروگاه‌های برق آبی و در نتیجه غیرپایدار بودن تولید انرژی در استان	
۹. فرسودگی تاسیسات آبرسانی و هدر رفت آب	
۱۰. کمبود تاسیسات و تجهیزات جمع‌آوری فاضلاب و پساب و ورود فاضلاب به آب‌های سطحی و زیرزمینی در استان	
۱۱. کوچک بودن قطعات اراضی کشاورزی و وجود نظام خرده مالکی	
۱۲. کمبود ادوات مکانیزه کشاورزی در استان نسبت به متوسط کشور	
۱۳. عملکرد کمتر اراضی زراعی استان (خصوصاً در غلات و نباتات علوفه‌ای) نسبت به متوسط کشور	
۱۴. وجود نظام واسطه‌گری در مبادلات کشاورزی	
۱۵. اقتصاد عمدتاً مبتنی بر منابع طبیعی، نبود زیرساخت‌های کافی در صنایع تبدیلی و خام فروشی محصولات	
۱۶. پایین بودن متوسط بهره‌وری تولید برای هر شاغل به ویژه در شهرستان‌های کوه‌رنگ، اردل و لردگان	
۱۷. قطبی شدن فعالیت‌های صنعتی در دو شهرستان شهرکرد و بروجن به میزان ۷۳ درصد کل واحدهای صنعتی، ۸۰ درصد کل اشتغال صنعتی، ۸۶ درصد کل سرمایه‌گذاری صنعتی (در سال ۱۳۹۵) و ۹۳ درصد ارزش افزوده کارگاه‌های صنعتی دارای ۱۰ کارکن و بیشتر به رغم سهم ۲۶ درصدی از مساحت و ۵۱	

درصدی از جمعیت استان	
۱۸. سطح پایین شاخص‌های بهره‌وری در فعالیت‌های صنعتی نسبت به کشور	
۱۹. سهم پایین صنایع در اقتصاد استان و به ویژه توسعه نیافتن صنایع با فناوری برتر و پاک	
۲۰. بهره‌برداری نامناسب از ظرفیت‌های معدنی موجود استان	
۲۱. ضعف سرمایه‌گذاری و نداشتن ضریب تمرکز در بیشتر بخش‌های صنعتی (به جز صنایع غذایی و آشامیدنی و کانی غیرفلزی)	
۲۲. پایین بودن سهم تولید ناخالص استان در بخش معدن و کاهش سهم تولید در این بخش دوره ۱۳۷۹ - ۱۳۹۲ از ۰,۳ درصد کشور به ۰,۰۱ درصد	
۲۳. عدم تکافوی مشوق‌های بخش صنعت و معدن در جذب سرمایه‌گذار	
۲۴. ناکافی بودن خدمات درمانی پیشرفته در استان و وابستگی شبکه درمانی استان به استان‌های همجوار	
۲۵. کافی نبودن انگیزه برای ماندگاری نیروی پزشکی متخصص در استان	
۲۶. کمبود زیرساخت‌ها، محصولات و کاربری‌های وابسته به گردشگری و کمترین سهم اشتغال استان در این بخش	
۲۷. عدم بهره‌مندی از خطوط سراسری حمل‌ونقل ریلی در استان	
۲۸. نبود دسترسی مناسب به بنادر بین‌المللی جنوبی کشور به دلیل فقدان شبکه دسترسی مناسب ملی و منطقه‌ای	
۲۹. انزوای نسبی موقعیت جغرافیایی استان از شبکه‌ها و شریان‌های ملی حمل و نقل	
۳۰. هزینه بالای توسعه زیرساخت‌ها در نواحی غربی استان به دلیل شرایط توپوگرافی	
۳۱. ناکارایی بازارهای مالی (بازار سرمایه، سپرده، وام و ...) در تامین سرمایه لازم برای توسعه استان	
۱. روند رو به گسترش گردشگری ورزشی در سطح کشور و امکان بهره‌گیری از آن در استان به واسطه ویژگی‌های جغرافیایی و طبیعی	فرصت‌ها
۲. امکان بهره‌گیری از ظرفیت‌های طبیعی و اقلیمی در توسعه ورزش‌های قایقرانی، اسکی، کوه‌نوردی و دره‌نوردی و زیرساخت‌های کمپینگ تیم‌های ورزشی	
۳. حمایت و برگزاری نمایشگاه‌ها و بازارچه‌های موقت و دائمی محصولات صنایع دستی استان‌های مختلف کشور و امکان معرفی برند پاک استان در آن‌ها	
۴. وجود مشوق‌های ایجاد و توسعه اقامتگاه‌های بوم‌گردی از سوی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشور	
۵. عبور خطوط انتقال گاز سراسری از استان و فرصت استفاده از آن برای توسعه صنایع	
۶. حذف برخی تحریم‌های مالی و اقتصادی و تاثیرگذاری آن بر رشد اقتصادی کشور و به تبع آن افزایش سرمایه‌گذاری‌های دولتی در استان	

۷. تاکید بر استفاده از فناوری پرتودهی در مصوبه منطقه ویژه اقتصادی استان در راستای تولید محصولات غذایی پاک و ارگانیک
۸. واقع شدن در حوزه نفوذ مجموعه شهری اصفهان به عنوان مهم‌ترین منبع سرمایه‌گذاری اقتصادی در بخش مرکزی ایران
۹. طرح در حال اجرای آزادراه تهران- اصفهان- شهرکرد- لردگان- اهواز و از انزوا خارج شدن ارتباطی و حمل و نقلی استان
۱۰. انجام مطالعات خط راه‌آهن سراسری اصفهان- چهارمحال و بختیاری- خوزستان و امکان اتصال استان به آب‌های بین‌المللی خلیج فارس
۱۱. آئین نامه‌ها و مشوق‌های دولتی در حمایت از تولید انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک
۱۲. طرح در دست مطالعه بندر تا بندر (بند بوشهر تا بندر انزلی) و عبور آن از استان به عنوان فرصت دسترسی به بنادر شمالی و جنوبی و آب‌های آزاد کشور

۱. سدسازی‌های بی‌رویه و خارج از توان طبیعی محیط زیست استان	بهدیدها
۲. بروز و شیوع آفات کشاورزی و بیماری‌های دامی و گیاهی از سایر مناطق کشور به استان و ضعف امکانات در پیشگیری و کنترل آن	
۳. نوسانات اقتصادی کشور و تأثیر بر اقتصاد استان	
۴. تأثیر نامناسب روابط سیاسی خارجی کشور بر اقتصاد استان	

حوزه سیاسی - اداری

نقاط قوت	۱. حضور و فعالیت سازمان‌های بین‌المللی (UNEP- JICA) در زمینه مدیریت منابع طبیعی استان
	۲. برخورداری از سطح نسبتاً مناسب اختیار برای برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری و اجرا در مدیریت بخشی استان
	۳. برخورداری از سیستم اداری پیشرو در برخی از حوزه‌ها (مانند کشاورزی، پزشکی و ...)
	۴. کوچک بودن استان به لحاظ مساحت و سهولت دسترسی و نظارت برای مدیران
	۵. نقش آفرینی شوراهای و کمیته‌های تخصصی استان به عنوان حلقه واسط بین بدنه کارشناسی و مدیران ارشد

نقاط ضعف	۱. اختیار ناکافی مدیریت توسعه استان برای برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری و هماهنگی بین بخشی
	۲. نگرش بخشی مدیران استان
	۳. ضعف برنامه‌ریزی مدون استان در بعضی از بخش‌ها (به عنوان مثال در حوزه فرهنگی، کشاورزی، راه و ...)
	۴. کافی نبودن امکانات مدیریت استان در فراهم آوردن فرصت‌های یکسان برای مناطق، جوامع و قومیت‌های استان
	۵. کافی نبودن امکانات مدیریت توسعه استان در به کارگیری بهینه منابع استان (زیربهرینه بودن فعالیت‌ها، نیروی انسانی و ...)
	۶. عدم استفاده از تمامی ظرفیت‌های قانونی و عملکرد ناکافی شوراهای استانی و شهرستانی
	۷. عدم تسری روند تمرکززدایی از مرکز استان به شهرستان‌ها
	۸. کافی نبودن امکانات مدیریت استان در مذاکره با مرکز جهت تامین منافع مردم استان
	۹. بروکراسی اداری در صدور مجوزهای فعالیت و سرمایه‌گذاری در استان
	۱۰. برنامه‌ریزی نامناسب برای ایجاد ارتباط بین بخش‌های اقتصادی و دانشگاه
	۱۱. ضعف فعالیت احزاب در استان
۱۲. تعداد کم کانون‌ها و اتحادیه‌های صنفی در استان و محدود بودن فعالیت آن‌ها به شهرکرد	

فرصت‌ها	۱. روند حرکت به سوی کاهش تمرکز در کشور (با توجه به برنامه ششم توسعه)
	۲. توجه برنامه ششم توسعه کشور و نیز استان به موضوعات رفاه و تأمین اجتماعی، گردشگری و استفاده از انرژی‌های نو و تجدیدپذیر با توجه به ظرفیت‌های بالقوه استان
	۳. ایجاد و توسعه شبکه ملی اطلاعات در سطح کشور و امکان بهره‌برداری از آن در راستای نظام مدیریت آمایش استان
	۴. وجود سرمایه‌گذاران بومی مستقر در کشورهای حوزه خلیج فارس و امکان جذب سرمایه آن‌ها در استان
	۵. الزام قانونی وجود کمیسیون‌ها و کارگروه‌های تخصصی مدیریت فضا (مانند کارگروه آمایش، محیط‌زیست و توسعه پایدار و لازم الاجرا بودن مصوبات آن)

۶. الزام قانونی شورای برنامه‌ریزی استان به تشکیل کارگروه‌های تخصصی	
۷. روند رو به رشد تشکیل تشکلهای مردم‌نهاد در حوزه‌های اجتماعی و محیط‌زیستی	

۱. وابستگی بیشتر بودجه و اعتبارات استان به منابع و درآمدهای ملی نسبت به سایر استان‌ها	تهدیدها
۲. کم‌توجهی نظام تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کلان کشور نسبت به توسعه استان	
۳. ناتوانی حاکمیت در همگون سازی روند توسعه درون قلمرو ملی	

حوزه ملاحظات ایمنی، دفاعی - امنیتی

نقاط قوت	۱. واقع شدن استان در موقعیت جغرافیایی مناسب به لحاظ فاصله از مرزهای کشور
	۲. وجود دیواره زاگرس در غرب استان به عنوان مانع امنیتی طبیعی
	۳. کوچک بودن استان به لحاظ مساحت و جمعیت و امکان امداد رسانی راحت تر در صورت بروز حوادث

نقاط ضعف	۱. وجود محدوده‌های تولید ریزگرد در سطح استان به دلیل پایین رفتن سطح آب‌های زیرزمینی و کاهش رطوبت خاک
	۲. تعداد بالای وقوع زمین لغزش در استان در اثر فعالیت‌های انسانی و وارد آمدن خسارات مالی و جانی در استان
	۳. عدم امکان تجمع سرمایه در استان به دلیل پایین بودن بهره‌وری و راندمان بخش‌های مختلف اقتصادی نسبت به میانگین کشوری و در نتیجه ناتوانی در جذب سرمایه
	۴. ناتوانی استان در رقابت در بازارهای داخلی و خارجی به دلایلی چون نبود صرفه‌های ناشی از مقیاس، صرفه‌های ناشی از تجمع و ...
	۵. خروج سرمایه‌های انسانی، طبیعی و مالی از استان
	۶. وجود ارتفاعات زاگرس در غرب استان و دشواری امداد رسانی به مراکز جمعیتی واقع در این منطقه

فرصت‌ها	۱. واقع شدن بین دو استان اصفهان و خوزستان با سطح پدافندی بالا
	۲. نبود تنش سیاسی بین حاکمیت کشور با اقوام ساکن در استان

تهدیدها	۱. واقع شدن بخش عمده‌ای از جمعیت روستایی، شهری و فعالیت‌های استان (مانند معادن، خطوط لوله گاز و ...) در پهنه با خطر زیاد وقوع زلزله
	۲. وقوع خشکسالی و پیش‌بینی کاهش آبدی رواناب‌های استان طی ۳۵ سال آینده به میزان ۳۵ درصد
	۳. تعداد روزهای بالای یخبندان در ایستگاه‌های مختلف استان و خطر سرمازدگی محصولات کشاورزی
	۴. خطر آلودگی آب‌های استان ناشی از عملیات‌های تروریستی و خرابکارانه و در معرض خطر قرارگرفتن جمعیت استان و سایر استان‌ها
	۵. خطر آلودگی آب‌های استان در اثر بروز حوادث طبیعی و خطاهای انسانی (مانند شکستن خط لوله نفت)
	۶. خطر بروز انواع بیماری‌های دامی و شیلات از منابع خارج از استان
	۷. قوانین، مقررات و سیاست‌های تجاری کشور (خرید تضمینی گندم، واردات گوشت و ...)
	۸. اثرگذاری استان اصفهان بر تصمیم‌گیری‌های اقتصادی استان
	۹. روند آسیب‌پذیری نیروی انسانی در اثر ناهنجاری‌های اجتماعی

۱۰. امکان بروز تعارض اقوام با حاکمیت سیاسی در اثر افزایش نابرابری‌های مرکز-پیرامون

۱۱. روند رو به افزایش قاچاق مواد مخدر (در قسمت جنوبی استان) و امکان شکل‌گیری حفره دولتی در این محدوده